

Sygn. akt VIII U 1318/16

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Mirosława Wandachowicz

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2016 r. w Gliwicach

sprawy S. S. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania S. S. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 3 czerwca 2016 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję przyznając ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy do dnia 14 maja 2016 roku

(-) SSO Joanna Smycz

Transkrypcja uzasadnienia wygłoszonego

w dniu 16.12.2016 r. w sprawie VIII U 1318/16

w zakresie znaczników czasowych 00:38:19- 00:51:47

	(x_ (...)_VIII_U_ (...)_16_48_ (...)_ (...)_ (...)_ (...)_X.mp4)
--	--

* * * * * początek tekstu

[Przewodniczący 00:00:01.221]

Wygłaszam uzasadnienie.

Decyzją z dnia 3 czerwca 2016 roku (...) Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu S. S. (1) prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o artykuł 184

w związku z artykułem 32 ustawy z 17 grudnia 98 o emeryturach i rentach z FUS.

W związku z tym, iż nie udowodnił od 15 letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach przy pracach wymienionych w wykazie A, a jedynie zdaniem ZUS 6 lat 7 miesięcy i 28 dni. W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany i przyznania mu prawa do wcześniejszej emerytury. Podniósł, że wykonywał pracę w szczególnych warunkach w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...), i Usług (...), co w zasadzie z zeznaniami świadków, o przesłuchanie których wnosił i tym samym spełnia warunki do przyznania prawa do emerytury. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, a dodatkowo podniósł, że do okresu pracy

w warunkach szczególnych zaliczył odwołującemu jedynie okres zatrudnienia od 1 lutego 87 do 19 czerwca 96 z wyłączeniem okresu urlopu bezpłatnego, czyli 6 lat 7 miesięcy i 28 dni. Sąd ustalił, co następuje. Ubezpieczony S. S. (1) urodzony (...) w dniu 24 maja 2016 złożył wniosek o emeryturę w wieku niższym niż 65 lat z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach. Ubezpieczony 60 lat ukończył 14 maja 2016 roku, jest członkiem OFE, natomiast złożył wniosek o przekazanie środków

za pośrednictwem ZUS do budżetu Skarbu Państwa. Skarżący na dzień 1 stycznia 99 legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 25 lat z tym, że w ocenie ZUS udowodnił on jedynie 6 lat 7 miesięcy i 28 dni okresu pracy w szczególnych warunkach wymienionych w wykazie A. Po przeanalizowaniu sprawy ZUS wydał zaskarżoną decyzję z dnia 3 czerwca 2016 roku. Organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję nie uznał za pracę w warunkach szczególnych okresu pracy wykonywanej przez odwołującego w latach 1971 do 1 lutego 87, bowiem pracodawca za ten okres nie wystawił ubezpieczonemu świadectwa pracy w warunkach szczególnych. W toku procesu Sąd ustalił, iż ubezpieczony zatrudnił się w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w G. od 1 września 1972 roku, w jako, jako w trakcie nauki

w szkole, jako uczeń malarski i pracował i pracował aż do pójścia do wojska od 1 września 1972 roku do 30 czerwca 74 roku, jako uczeń malarski, a od 1 lipca 74 do 26 kwietnia 76 jako malarz. W okresie od 27 kwietnia 76 do 12 kwietnia 78 odbywał on służbę wojskową. Po jej odbyciu od 18 maja 78, podobnie, ponownie zawarł umowę o pracę z zakładem, w którym pracował dotychczas i nadal pracował, jako malarz. W kwietniu 76 roku uzyskał prawo jazdy kategorii A, B i C, dowód pismo prezydenta miasta G. z dnia 4 października 16 roku, karta 23 akt. Z dniem 1 października 1980 roku został on przeniesiony do bazy sprzętu i transportu, gdzie rozpoczął pracę, jako kierowca J. betono-mieszarki i pracował stale i w pełnym wymiarze, jako kierowca samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony. Były to też, były to też inne samochody, były powyżej 3,5 tony. W okresie od dnia 15 listopada 1988 roku do 30 kwietnia 91 roku w ramach umowy zawartej z zakładem o pracę na budowie eksportowej w P. pracował, pracował tam, jako, jako kierowca autobusu K., który przewoził, który przewoził 45 osób. Pracował na tym kontrakcie stale i w pełnym wymiarze, jako kierowca tego autobusu. Po powrocie

z kontraktu nadal pracował w tym zakładzie do 19 czerwca 1996 roku stale i w pełnym wymiarze, jako kierowca samochodów ciężarowych powyżej, powyżej 3,5 tony. Również, po, po zakończeniu pracy w zakładzie otrzymał z tego zakładu już w trakcie jeszcze kontraktu w dniu 30 kwietnia 1991 roku zaświadczenie odnośnie tego, iż był zatrudniony w Czechosłowackiej Republice przy realizacji kontraktu w okresie od 15 listopada 1988 do 30 kwietnia 91 w charakterze kierowcy. Syndyk zakładu pracy wystawił ubezpieczonemu w dniu 18 grudnia 2000 roku świadectwo pracy w warunkach szczególnych za okres od 1 lutego 1987 do, do 19 czerwca 1996 potwierdzając pracę kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony zaliczaną do pracy w warunkach szczególnych. Po, po zakończeniu pracy w tym zakładzie ubezpieczony podjął pracę w dniu 20 czerwca 1996 roku w zakładzie ślusarskim J. Ż. i pracował tam aż do 9 kwietnia 1999 roku i był tam kierowcą samochodu ciężarowego marki V. o ciężarze powyżej 3,5 tony. Razem z ubezpieczonym w spornym okresie pracowali J. I., jako murarz i do, i do kwietnia 92 roku pracował J., J. S. w charakterze ślusarza, ślusarza narzędziowego. Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie aktu organu rentowego na podstawie akt osobowych, przede wszystkim, dokumentów zarobkowych odwołującego, pisma odnośnie przeniesienie odwołującego z dniem 1 października 1980 roku do bazy sprzętu i transportu oraz na podstawie zeznań świadków J. I. i J. S.. Sąd dał wiarę tym świadkom w zakresie tego, iż ubezpieczony faktycznie pracował w tym zakładzie, jako, jako kierowca betono-mieszarki, bo to również z potwierdzają dokumenty zawarte w aktach osobowych,

natomiast oczywiście świadkowie ci zapewne ze względu na upływ czasu nie dokładnie pamiętali daty no i na przykład świadek S. zupełnie nie pamiętał tego, iż ubezpieczony pracował na budowie eksportowej co jest oczywiście tutaj bezsporne pomiędzy stronami, gdyż takie zaświadczenie jest. Tym nie mniej te zeznania potwierdzają to, iż, faktycznie ubezpieczony od 1 października 1980 roku aż do zakończenia pracy w tym zakładzie, bez żadnej przerwy, bo urlop bezpłatny, który niepotrzebnie to pismo w ogóle jest ze względu na to, że pan faktycznie zawarł z tym samym zakładem umowę o pracę na budowie eksportowej to jest zupełnie niezrozumiałym jest przez Sąd, dlaczego ZUS mając świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach i to zaświadczenie nie, no nie wliczył do zaliczonemu ubezpieczonemu okresu zatrudnienia właśnie również tych, tych, tych 3 lat na budowie eksportowej, gdzie, gdzie również ubezpieczony pracował, jako kierowca i za cały okres, okresu czasu pracy jest wystawione świadectwo. No i tutaj zeznania świadków korelują właśnie z wyjaśnieniami odwołującemu oraz zapisami przede wszystkim w jego dokumentacji osobowej

i zarobkowej. Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Ubezpieczony domagał się emerytury na podstawie 184 ustęp 1 w związku z artykułem 32 ustęp 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 o emeryturach i rentach z FUS i paragrafu 3. i 4. ustęp 1 rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 7 lutego 83 w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W oparciu o cytowane przepisy mężczyźnie przysługuje prawo do emerytury, jeżeli ma ukończone 60 lat, udowodni co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych do dnia 31 grudnia 98, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych, o których mowa

w wykazie A do dnia 31 grudnia 98 nie jest członkiem OFE bądź też, bądź też przekaże środki, środki z tego funduszu na fundusze Skarbu Państwa. Kwestia posiadania przez ubezpieczonego ponad 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz przekazanie środków z OFE na fundusz Skarbu Państwa była niesporna. Tutaj sporną w niniejszej sprawie, spornym w niniejszej sprawie był jedynie wymagany 15 letni okres pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, gdyż zakład pracy wystawił świadectwo pracy w warunkach szczególnych ubezpieczonemu tylko za okres od 1 lutego 87 aż do 19 czerwca 96, a ZUS z niewiadomych przyczyn całego okresu nie zaliczył, bo byli, bo nie włączył do tego okresu urlopu bezpłatnego. W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że ubezpieczony będąc zatrudniony w okresie spornym w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w G.

w okresie od 1 października 1980 roku do 19 czerwca 96 roku wykonywał stale

i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę w warunkach szczególnych na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony i kierowcy autobusu o liczbie miejsc powyżej 15 to jest praca, o której mowa

w wykazie A dział 8 pozycja 2 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 83 w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych

w szczególnych warunkach. W tym czasie nie wykonywał innych czynności, tylko czynności związane z pracą kierowcy bądź autobusu bądź samochodu ciężarowego, pracował tak stale i w pełnym wymiarze czasu. Łącznie jest to, więc okres ponad 15 lat, gdyż jest to 15 lat 8 miesięcy i 19 dni. Tak też tutaj nawet nie musimy tu badać właśnie no, bo opinia wystawiona przez, przez kolejny zakład ślusarski pana Ż.

w G. jest kserokopią a nie oryginałem, natomiast Sąd już tutaj nie będzie badał tego faktu ze względu na to, iż ten okres już jest udowodniony brakujących 15 lat

w warunkach szczególnych. Bez znaczenia pozostaje także fakt, że odwołujący nie przedłożył za okres od 1 października 80 do 31 stycznia 87 świadectwa pracy

w warunkach szczególnych, gdyż fakt wykonywania takiej pracy został wykazany

w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują, bowiem ograniczenia dowodowe, jak i nie występują

w postępowaniu świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość taką jak na przykład okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych za pomocą wszelkich środków dowodowych przewidzianych w kpc i tutaj tak mówi między innymi uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 84 III UZP 6/84 uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 84 III UZP 48/84 i wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006 I UK 179/06. Mając na względzie powyższe Sąd uznał, że ubezpieczony legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999 wymaganym 15 letnim okresem pracy w warunkach szczególnych, zatem Sąd uznał, że z momentem ukończenia 60 lat, to jest z dniem 14 maja 2016 roku, odwołujący spełnił wszystkie

warunki uprawniające go do otrzymania prawa do emerytury po obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Biorąc wszystkie powyższe względy pod uwagę Sąd na mocy artykułu 477 z punkcikiem 14 paragraf 2 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.

Dziękuję.

[*K. tekstu* 00:13:28.158]

Przepisywanie.pl SERWER - Automatyzacja Przepisywania Nagrań

Zatwierdzono transkrypcję dnia 22 grudnia 2016 r.